

Overstiger Indtægten det fradragsfri Beløb, skal ifølge Loven af 1927 50 pCt. af de nærmest efter det fradragsfri Beløb følgende 200 Kr. fradrages i Aldersrenten; af de næste 300 Kr. fradrages 75 pCt., medens yderligere Indtægtsbeløb fradrages fuldt ud. Disse Regler er i Lovforslaget erstattet med en Regel om, at 60 pCt. af den overskydende Indtægt fradrages i Renten (med eventuelle Tillæg efter § 40, Stk. 1—4). Denne Regel, der er meget lettere haandterlig, er ogsaa betydelig lempeligere for Rentenyderne. Under Hensyn til den betydelige Del af Udgifterne, som dækkes af de forsikredes Præmier, er det for Invalidere rentenyderes Vedkommende bestemt, at Fradragsreglerne ikke skal kunne bringe Renten længere ned end til $\frac{1}{3}$ af Renten. Med Hensyn til den nærmere Virkning af Reglerne henvises til den som Bilag 4 trykte Oversigt.

Med Hensyn til Reglerne i Lovforslagets Stk. 3 om, hvorledes den Indtægt, der kommer i Betragtning ved Anvendelsen af Fradragsreglerne, skal udfindes, bemærkes følgende:

ad Nr. 1: 1. Punktum svarer til Aldersrentelovens § 7, Stk. 3, 1. Punktum. Den i 2. Punktum tilføjede Regel vedrørende forsikrede, der pludselig har mistet Muligheden for at opnaa den hidtidige Arbejdsfortjeneste, har man anset for nødvendig, navnlig under Hensyn til den Situation, der kan foreligge ved pludselig opstaaet Invaliditet; Reglen er iøvrigt i Overensstemmelse med Principet i Aldersrentelovens § 9, Stk. 3, jfr. ogsaa Forslagets § 55, Stk. 2.

ad Nr. 2: Svarer til Reglen i Aldersrentelovens § 7, Stk. 3, 2det Punktum. Med Hensyn til denne Regel finder man iøvrigt Anledning til at bemærke, at Ejendoms-skyldværdien vel kan være vejledende ved Bedømmelsen af, til hvilken Værdi en fast Ejendom skal opføres, men at der dog ofte kan forekomme Tilfælde — saaledes naar det drejer sig om en lille Ejendom, som paagældende selv bebor —, hvor det vil være urigtigt uden videre at lægge Ejendoms-skyldværdien til Grund, idet Ejendommen maa erkendes i den paagældendes Haand at være mindre værd, medens det paa den anden Side ikke vil være rimeligt, at forlange af ham, at han skal realisere Ejendommen. — Der kunde være Spørgsmaal om at udvide Reglen til ogsaa at omfatte Invalidere rentenydere. Men da Reglen er begrundet med, at en ældre Person almindeligvis ved at købe en Livrente vil kunne faa mindst 4 pCt. mere ud af Formuen end sædvanlig Rente-ydelse giver, vilde det være irrationelt at

bringe den til Anvendelse paa Invalidere rentenydere.

ad Nr. 3: Denne Regel anser man for ønskelig for derigennem at opmuntre til Tegning af *frivillig Forsikring*. Bestemmelsen finder Anvendelse ikke alene, naar vedkommende selv har tegnet Forsikringen, men ogsaa naar andre har gjort det for ham. Man har derved bl. a. det Forhold for Øje, at Arbejdsgiveren (Principalen) sikrer Arbejderen (Funktionæren) gennem Tegning af Pensionsforsikring eller eventuelt gennem Oprettelse af selvstændige, paa forsikringsmæssigt Grundlag hvilende Pensionskasser. Ifølge Hensigten — at opmuntre til at tegne frivillig Forsikring — maa det kræves, at paagældende, naar han selv har tegnet Forsikringen, har gjort dette i hvert Fald nogen Tid, før Spørgsmaalet om Aldersrente bliver aktuelt; man foreslaar derfor, at det kræves, at Forsikringen er tegnet før det 60. Aar.

I denne Forbindelse bemærkes, at man i Socialministeriet har overvejet Tanken om i Lovforslaget at optage Bestemmelser, hvorefter der blev givet de sygeforsikrede Adgang til indenfor visse Grænser sammen med Sygeforsikringskontingentet — eller eventuelt ad anden Vej (Postkontorerne f. Eks.) — at foretage frivillige Indbetalinger, saaledes at de Beløb, der herigennem opsparedes, kunde anvendes til en Livrente, der ikke skulde komme til Fradrag i Invalid- eller Aldersrenten. Man har dog ikke anset det for muligt ved denne Lejlighed at bringe Tanken til Udførelse, idet dens Realisation vil udkræve et ret betydeligt administrativt Apparat. De nærmere Overvejelser angaaende den mest hensigtsmæssige Ordning af dette Problem har man ikke anset det for rigtigt at lade dette Lovforslag vente paa, saa meget mindre, som man ikke er sikker paa, at en frivillig Livrentetegning af den omtalte Art vil blive stærkt benyttet. Det er imidlertid Ministeriets Agt at arbejde videre med Spørgsmaalet.

ad Nr. 4: Denne Regel, hvorefter der for Invalidere rentenyderes Vedkommende i alle Tilfælde vil være at se bort fra Indtægt ved personligt Arbejde, forsaavidt angaar et Beløb af indtil 60 pCt. af Rentens Grundbeløb, lægger man megen Vægt paa, da der derigennem gives Rentenyderen en vidtgaaende Mulighed for at udnytte den tilbageværende Del af sin Erhvervssevne, uden at det kommer ham til Skade i Form af Fradrag i Renten. Man er paa det rene med, at det undertiden kan være vanskeligt at bestemme, hvad en Rentenyders Indtægt ved personligt Arbejde er, men disse Vanskelig-